

Въпрос с искане за устен отговор O-00031/2016

до Комисията

Член 128 от Правилника за дейността

Renate Sommer, Glenis Willmott, Julie Girling, Anneli Jäätteenmäki, Lynn Boylan, Michèle Rivasi, Piernicola Pedicini, Matteo Salvini

от името на Комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

Относно: **Задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за някои храни**

В съответствие с член 26, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, на 20 май 2015 година Комисията внесе два доклада до Европейския парламент и Съвета, в първия от които се оценява осъществимостта на задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за мляко, за използвано като съставка на млечните продукти мляко и за видове месо, различни от говеждо, свинско, овче, козе месо и месо от домашни птици (COM(2015)0205), а във втория — осъществимостта на задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за преработени храни, продукти с една съставка и съставки, които представляват над 50% от дадена храна (COM(2015)0204). Кога възнамерява Комисията да представи и обсъди с Парламента констатациите на посочените доклади за осъществимостта?

Според проучването на Евробарометър от 2013 г.¹ 84% от потребителите смятат, че е необходимо да се посочва произходът на млякото, независимо от това дали то се продава като такова или като съставка на млечни продукти. Що се отнася до преработеното месо, в доклада на Комисията от 17 декември 2013 г.² се сочи, че 90% от потребителите биха искали да знаят произхода на месото в преработените храни.

Въпреки това в доклада си относно млякото и млякото, използвано като съставка в млечни продукти, Комисията заключава, че — като се вземе предвид в частност икономическото въздействие на задължителното указване на мястото на произход за подобни продукти върху операторите от хранително-вкусовата промишленост — запазването на статуквото (доброволно посочване) е вероятно най-подходящото решение по отношение на посочените продукти. По отношение на преработеното месо, все още предстои Комисията да представи съответните законодателни предложения.

Според проучването, придружаващо доклада на Комисията за млякото и месото, различно от говеждото и т.н., разходите за задължително етикетиране на произхода за млякото и млякото, използвано като съставка в млечни продукти, се повишават, тъй като се увеличава сложността на производствения процес. Въпреки това, тъй като в съществуващото законодателство в областта на храните се прави разлика единствено между преработени и преработени храни, в своето заключение Комисията не прави разграничение между слабо и силно преработени продукти. В състояние ли е Комисията да даде определение на храни „с ниска степен на преработка“, по-специално що се отнася до млечните и местни продукти? Предвид това, че се очаква разходите за етикетиране с посочване на произхода да бъдат значително намалени, ако неговият обхват бъде ограничен до млякото за пиене и млечните продукти с ниска степен на преработка, като сиренето и сметаната, и до някои местни продукти с ниска степен на преработка, като колбаси и бекон, готова ли е Комисията да разгледа възможността първоначално обхватът на задължителното етикетиране с посочване на произхода да бъде ограничено до храни, по отношение на които потребителският интерес е балансиран от разходите, като млякото за пиене и млечните и местни продукти с ниска степен на преработка?

Внесен: 25.2.2016

¹ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb_special_419_400_fr.htm.

² COM(2013)0755, стр. 7.

Предаден: 29.2.2016
Краен срок за отговор: 7.3.2016